॥ १० ॥ यत्रायमिति यतःकारणादित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥२३॥ बाणैः शत्रुप्रेषितैस्तुल्यां

विजयोपिहिमेशूरनप्रियायोकल्पते ॥ अचक्षुर्विषयश्चंद्रःकांप्रीतिंजनयिष्यति ॥ १० ॥ किंमेयुद्धेनकिंप्राणैर्युद्धकार्यंनविद्यते ॥ य
त्रायंनिहतःशेतेरणमूर्धनिलक्ष्मणः ॥ ११ ॥ यथैवमांवनंयांतमनुयातिमहाद्युतिः ॥ अहमप्यनुयास्यामितथैवैनंयमक्षयं ॥ १२ ॥ इ
ष्टबंधुजनोनित्यंमांसनित्यमनुव्रतः ॥ इमामवस्थांगमितोराक्षसैःकूटयोधिभिः ॥ १३ ॥ देशेदेशेकलत्राणिदेशेदेशेचबांधवाः ॥ तंतु
देशंनपश्यामियत्रभ्रातासहोदरः ॥ १४ ॥ किंनुराज्येनदुर्धर्षलक्ष्मणेनविनामम ॥ कथंवक्ष्याम्यहंत्वंबांसुमित्रांपुत्रवत्सलां ॥ १५ ॥
उपालंभंनशक्ष्यामिसोढुंदत्तंसुमित्रया ॥ किंनुवक्ष्यामिकौसल्यांमातरंकिंनुकैकयीं ॥ १६ ॥ भरतंकिंनुवक्ष्यामिशत्रुघ्नंचमहाबलं ॥ सह
तेनवनंयातोविनातेनागतःकथं ॥ १७ ॥ इहैवमरणंश्रेयोनतुबंधुविगर्हणं ॥ किंमयादुष्कृतंकर्मकृतमन्यत्रजन्मनि ॥ १८ ॥ येनमेधार्मि
कोभ्रातानिहतश्चाग्रतःस्थितः ॥ हाभ्रातर्मनुजश्रेष्ठशूराणांप्रवरप्रभो ॥ १९ ॥ एकाकीकिंनुमांत्यक्त्वापरलोकायगच्छसि ॥ विलपंतंच
मांभ्रातःकिमर्थंनावभाषसे ॥ २० ॥ उत्तिष्ठपश्यकिंशेषेदीनंमांपश्यचक्षुषा ॥ शोकार्तस्यप्रमत्तस्यपर्वतेषुवनेषुच ॥ २१ ॥ विषण्णस्य
महाबाहोसमाश्वासयितामम ॥ राममेवंब्रुवाणंतुशोकव्याकुलितेंद्रियं ॥ २२ ॥ आश्वासयन्नुवाचेदंसुषेणःपरमंवचः ॥ त्यजेमांन
रशार्दूलबुद्धिंवैक्लव्यकारिणीं ॥ २३ ॥ शोकसंजननींचिंतांतुल्यांबाणैश्चमूमुखे ॥ नैवपंचत्वमापन्नोलक्ष्मणोलक्ष्मिवर्धनः ॥ २४ ॥ न
त्यस्यविकृतंवक्त्रंनचश्यामत्वमागतं ॥ सुप्रभंचप्रसन्नंचमुखमस्यनिरीक्ष्यतां ॥ २५ ॥ पद्मपत्रतलौहस्तौसुप्रसन्नेचलोचने ॥ नेदृशं
दृश्यतेरूपंगतासूनांविशांपते ॥ २६ ॥

॥ नपंचत्वं मृतिमापन्नः श्वासाद्यनुभवात् ॥ २४ ॥ नापिमरिष्यति लक्षणाभावादित्याह ॥ नत्वस्ये
ति ॥ २५ ॥ पद्मपत्रतलौ पद्मपत्रवद्रक्तवर्णकरतलवंतौ ॥ २६ ॥